

Ne Diken İncittim Ne Güle Küstüm

– Harun Yıldırım · 30 Ekim 2017

NE DİKEN İNCİTTİM NE GÜLE KÜSTÜM

Otur Gönül otur dinle sözümü
Ne dostu incittim ne dile küstüm
İndirin duvardan verin sazımı
Ne perde incittim ne tele küstüm

Selviye benzerdim dallar için de
İlgıt İlgıt estim yeller için de
Allar için deki güller için de
Ne yeşil incittim ne ala küstüm

Yandıkça eriyen bir yağ var imiş
Turnanın konuştuğu bir dağ var imiş
Gönül denen yerde bir bağ var imiş
Ne yolcu incittim ne yola küstüm

Ahu gözlüm bilki mâildir bu can
Derdine Derman dır kâildir bu can
Aşkına müptela cahildir bu can
Ne gönül incittim ne kula küstüm

Kar yağınca dağlar bana küstümü
Deli rüzgar esti örttü üstümü
Selamete serdim kadim postumu
Ne yeri incittim ne çula küstüm

Çıkar zindanlardan al esirini
Bana bulma aşkın hep kusurunu
Okudum mecnunun aşk tefsirini
Ne Leyla incittim ne çölü küstüm

Kirpitle özüm den yakıldım bir bir
Diktiğin yerlerden söküldüm bir bir
Yel vurdu dalımdan döküldüm bir bir

Ne dalı incittim ne yele küstüm

Hasretle yüzüne dönüp baktığım
Yetmedimi daha senden çektiğim
Deryada göl oldu bunca döktüğüm
Ne gözü incittim ne sele küstüm

İlkbahar gelmeden soldu çiçeği
Bir vefasız girdi yoldu çiçeği
Aşk denen ateşin buysa gerçeği
Ne közü incittim ne küle küstüm

Merhamet kokulu ezel aşkına
Henüz yeni düşmüş gazel aşkına
Gönlü ferman eden güzel aşkına
Ne diken incittim ne güle küstüm

HARUN YILDIRIM